

1881-11-12

þÿ Ÿ œ - ³ ± Â ‘ Á ¼ ¿ Ã Ä ® Â ± À ¿ » ¿ ³ ¿ Í ½

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/11267>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΑΛΗΘΕΙΑ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

Εν τῇ ἑπομένῃ ἡμερᾷ... Ἐπισημασθέντες ἡμετέροις καταχωρίζονται πρὸς ἡμῶν φράσιν τὴν γραμμὴν. Ἐγγραφα Κυβερνητικὰ ἢ Δημαρχικὰ πρὸς δύο πέννας τὴν γραμμὴν. Ἀρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΑΛΗΘΕΙΑΣ" καταχωρίζονται δωρεάν.

Διὰ πᾶσαν αἰτίαν ἐπευδυνάτῃ τῇ Συντάκτῃ Γραφείῳ καὶ Τυπογραφείῳ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ" ἂν ἄλλο ἄνδρου ὑπὸ τὴν ἱκίαν κ. Δημητ. Καρζιπαύλου ἀριθ. 66 Ἐκδότης ἢ συντάκτης Α.Κ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ. (Editor A.C. Palaeologos)

Ο ΜΕΓΑΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΑΠΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ.

[συνέχεια ἐκ τοῦ ἡγουμένου φύλλου].!

Καὶ πρῶτον μὲν παρατηροῦμεν ὅτι μετὰ τὴν δημοσίευσιν παλαιότερας τινὸς ἐπιστολῆς, ἄνευ, βεβαίως, τῆς ἀδείας τοῦ γράψαντος, ἐν τῇ πρώτῃ περὶ Κύπρου Κρανῆ βίβλῳ, ἢ ταύτης παρηρημένῃ μέρει, ἢ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἰδιαιτέρας ὁμιλίας τῆς κ. Μακλόκλαν ἢ τῆς ἐν τῷ λόγῳ τοῦ συμποσίου μνείας, θὰ ἦναι ἴσως προσεχτικοὶ οἱ ἀναγνώστες τῆς Α. Ἐξ. ἐν τῷ οἴκῳ των. Ἐν τοσοῦτῳ ἐπειδὴ ἐν τισὶν ἐξαιρετικαῖς, ἀλλὰ πάντοτε ὁμοίαις, περιστάσεσιν, ἐνθυμεῖται ἢ τοὺς ἀρχηγούς τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησίας τῆς Κύπρου ἢ Α. Ἐξ., θὰ ἐπιτρέψῃ ἢ ἡμῖν νὰ δημοσιεύσωμεν ἕνα διάλογον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀκριβῶς θέματος, ὡς ἠκούσαμεν αὐτὸν παρ' αὐτῆς ἐξοῦ μάρτυρος τότε ἢ [τί συμπρωσις!] μεταξὺ ὑπάλληλου τῆς Α. Ἐξ. ἢ "κληρικοῦ ὑψηλῆν κατέχοντος θέσιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐλληνικῇ ἐκκλησίᾳ." Ὁ "κληρικός", γενόμενος μὲν λόγου περὶ τοῦ σεβαστοῦ παντὶ Ἑλληνικῆ Γλάδωνος, ὠμίλησε μετὰ τινος ἐνδοξοῦ ἀσπαστοῦ ἢ ὡς ἐπιχαίρων ἐπὶ τῇ νίκῃ των περὶ αὐτὸν κατὰ τὰς προσηφάτους τότε ἐκλογάς, περὶ δὲ τοῦ ἀπὸ Βήκουσφιλδ τοῦ ἀναγνώστη ἢ ὑπάλληλου τῆς Α. Ἐξ. σκανδαλισθεὶς ἠρώτησε τὸν κληρικὸν ἀποτομωτέρον πως.

Υπάλ. "Προετίμας νὰ ἐξηκολούθουν οἱ Τούρκοι εἰσκεινόμενοι τὸν τόπον σας;"

Κληρ. "Παντάσων."

Υπάλ. "Ἀλλὰ τὴν μεταβολὴν ταύτην ἀφαιρέσει ἐξ τὸν Ἀβέρδον Βήκουσφιλδ, εἰς οὗ τὴν κατέβησαν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐπιχαίρων, ὡς βλάπτει, ἢ ἐπινοήσας ὑπὲρ τοῦ προσηφάτου τῆς πρῆξως ταύτης, τοῦ

το, πικρῶν, ὁμοιάζει ἀχαριστία ἢ οὐτε συνεπὲς εἶναι". (ὠμίλων τὸ τε ἀκόμη μετὰ μείζονος εὐγενείας οἱ περὶ τὸν Μ. Ἀρμωστὴν, ὡς οἱ Τούρκοι ὑπάλληλοι τοῦς πρώτους μῆνας μετὰ τὰ νέα νιζὰμ ἢ τὸν περὶ τῆς εἰς δίεσην εἰσαγωγῆς τῶν ὑπάλληλων νόμον.)

Κληρ. "Ἄν κερδαλέοφρων τις διαβάτης εὐδῶν σε παλαιόντα πρὸς κλέπτην τῶν καρπῶν τοῦ κήπου σου, καθ' ἣν στιγμήν ἦσο ἐγγὺς νὰ τὸν καταβάλῃς ἢ νὰ σῶῃς ἂ παξ διὰ παντός τοὺς καρποὺς τοῦ λυχνανίου ἐκπῶν σου, παρενέβαινεν εἰς τὴν πάλην ἢ ἐξεδίωκε μὲν τὸν ἄρπαγα, ἀλλὰ ἐσυνέχιζεν αὐτὸς, ἰσχυρότερος, τὸ ἔργον ἐκεῖνου, θὰ ἐνόμιζες σεαυτὸν ὑπόχρεον εὐγνωμοσύνης ἀπέναντί του; ὁ σκοπὸς τοῦ Λόρδου Βήκουσφιλδ, ὡς γνωρίζομεν ἤδη....."

Υπάλ. "Ἐνόησα. ἀλλὰ μάθε ὅτι πάντες οἱ Ἄγγλοι, ἐπομένως ἢ ὁ κ. Γλάδων, γνώμονα τῶν πράξεων των ἔχουσι τὰ ἀγγλικὰ συμφέροντα".....

Κληρ. "Βεβαίως, ἢ θὰ εἶπὼν ὀλιγώτερον ἢ ὅσον τιμῶ τὸν νέον πρωθυπουργόν, εἰάν ἐφρῶν ὅτι καταχαρίζεται τὰ ἐμπεικτικυμένα αὐτῷ συμφέροντα τοῦ ἔθνους σου. ἄλλ' ὑπάρχει ἀπὸ τὸς διαφορὰ δὲ ἐπὶ πάντοτε μετὰ τῶν δύο. ὁ μὲν Λόρδος Βήκουσφιλδ, ἐδόξαζεν ὅτι τὰ ἀγγλικὰ συμφέροντα ἐν τῇ Ἀνατολῇ, μόνον μετὰ τῶν Τούρκων συμβιβάζονται, ἐνῶ ὁ Γλάδων φρονεῖ ὅτι δύνανται νὰ συμβαδίσωσιν ἐξαιρετικὰ ἢ μετὰ τῶν Ἑλληνικῶν."

Ἄλλὰ ἔτι ἰδίως κινεῖ μου τὴν ἀπορίαν, Κύριε..... εἶναι τὸ ὅτι καταλαμβάνω ὅτι ἢ σήμερον ἐπιμετὰ τὰς ἐκλογάς δὴν ἐνθυμοῖσθε ἢ ἡμεῖς ὅπερ τοῦ ἐκλεκτοῦ τοῦ ἔθνους.

Υπάλ. "Οἱ ὑπάλληλοι δὲν ἀνήκουσιν εἰς πολιτικὰ κόμματα."

Ὡς βλέπει λοιπὸν ὁ ἀναγνώστης, εἰς τὸ αὐτὸ πάντοτε ἐπιχείρημα καταφεύγουσιν οἱ περὶ τὸν Μ. Ἀρμωστὴν ὁσάκις εὐρεθῶσιν ἢ ναγκασμένοι νὰ εἴπωσι καλόν τινα λόγον ὑπὲρ τοῦ μεγάλου συμπολίτου των, ἢ ἔχουσι δίκαιον ὡς φιλότιμοι ἄνθρωποι... αἱ ἀντιφάσεις δὲν περιποιούσιν οὐδενὶ πολλὴν δόξαν.

"Ἐτέρα μομφὴ προσαφθεῖσα ἢ μῖν, (λέγει παρακατιῶν ὁ Μ. Ἀρμωστὴς, γελῶντων θορυβωδῶς τῶν ὑπάλληλων του) εἶναι ἐκεῖνη, ὅτι ἢν οὐδεμία ἰσοδύναμος ἔκφρασις ἀπαντᾷ ἐν τῇ ἀγγλικῇ γλώσσῃ... ἀνόμασαν ἡμᾶς μισέλληνας." Ἡ μομφὴ αὕτη τῷ ὄντι ἐγένετο μετὰ τὴν 6 Ὀκτωβρ. ἐν τῷ πνεύματι ἢ τῇ καρδίᾳ τῶν "τῆν ἐλληνικῆν γλῶσσαν λαλοῦντων Κυπρίων". Καὶ ἀγνωστοῦντες, δυστυχῶς, τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν, δὲν δυνάμεθα νὰ ἀντικρούσωμεν τὸν δισχυρισμὸν τῆς Α. Ἐξ., ἀλλ' ὁμολογοῦμεν ὅτι δὲν ἐπίσθημεν ἐκ τῆς διαβεβαίωσης αὐτοῦ ὅτι ἢ γλῶσσα τόσον πρὸς γνῆνον λαοῦ διατελεῖ ἔτι τόσον δόκιμος, ὥστε νὰ μὴ ἔχη τὴν εὐκολίαν νὰ συνθέσῃ ῥῆμα (μῶ) μετ' οὐσιαστικῶν [Ἑλλην]. ἀλλ' ἀφοῦ ὑπάρχει ἢ λέξις φιλότουρτου ἢ ὑπάρχει, μὰ τοὺς δαίμονας ἀπάντας, διότι..... ὑπάρχει τὸ πρᾶγμα, [τὸ γνωρίζομεν πλέον ἐκάλιτα], ὑποθέτομεν ὅτι ἢ πῆρχε ἢ ἢ λέξις μισέλληνας ἢ προσφύτερον μάλιστα πεπλασμένη ἢ ὅπως τὴν ἐδημιούργησεν ἢ Α. Ἐξ., ἢ προσκάλεσε τοὺς γέλωτας τῶν Ἄγγλων ἀεροπλάνου του. Ἄν δὲ πρᾶγματι δὲν ὑπῆρχε μέχρι τοῦδε ἐν τῷ λεξικῷ τοῦ μισέλληνας Ἄγγλικῶν λαοῦ ἢ ἐγένετο αἰτία ἢ Α. Ἐξ. ἢ τὸ Ἐπιτελεῖν Του νὰ μολυνθῇ τὸ ἀγγλικὸν λεξικόν... δὲν ζητεῖομεν

τὴν δόξαν Του. Προβαίνουσα εἰς τὴν ἀναίρεσιν τῆς μομφῆς ἢ Α. Ἐξ. δὲν εὐστοχεῖ περισσώτερον ἐπιχειρημάτων ἀκατάμαχόντων.

Ὡς οἰκονομολόγος ἢ ἐπομένως μαθηματικός, καταφεύγει εἰς τὴν εἰς ἄτοπον ἀπαγωγὴν συλλογιζόμενος οὕτως. "Ἐπειδὴ εἶναι ἄτοπον τὸ μισεῖν τὴν μείζονα μερίδα τῶν κατοίκων, ἄρα ψεύδονται οἱ μεμφόμενοι μοι μισελληνισμόν." Ἀλλὰ, Ἐξοχώτατε, δι' αὐτὸ τοῦτο τὸ ἄτοπον ἢ ἀσύμφορον ἡμῖν τὰ ἢ ἡμῖν ἀδοξοῖς ἢ τῷ ἔθνεϊ ἡμῶν ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν φωνάζομεν ἢ γογγύζομεν ἀπὸ τριῶν ἢ ἰδῶν μακρῶν ἐτῶν συμπεπληρωμένων, Ὑμεῖς δὲ ἢ οἱ περὶ Ὑμᾶς ἀντὶ ν' ἀποδείξετε ψευδῆ τὰ ζωντανὰ γεγονότα, ἐξ ὧν ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἐσχημάτισε τὴν πεποίθησιν ταύτην, [ἢ ἀφοῦ τοῦτο εἶναι ἀδύνατον πλέον μετὰ τὴν δημοσίευσιν μάλιστα τῆς Κρανῆς βίβλου] ἀντὶ νὰ δώσητε ἀληθοφανῆ ὅπως οὐκ ἐξήγησιν τῶν πεπραγμένων ἢ γεγραμμένων ὑφ' Ὑμῶν ἢ τῶν περὶ Ὑμᾶς δυσμενεστάτων ἡμῖν, ὀχυροῦσθε ὀπισθεν φασμάτων ἐν ἐργηγορῆσιν ἢ μεμελετημένως πεποιθᾶμεν, πεπλασμένων, προπαγανδῶν, ἐνωτικῶν, δυσσηρεσημένων, προνομιοῦχων!!!

Ἀλλὰ πρὸς θεοῦ πρέπει πλέον νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι οἱ διερμηνεῖς ἢ μεταφρασταὶ τῆς ἐν Κύπρῳ Διοικήσεως εἶναι κακοῦργοι τῆς ἀγχόνης, διὰ νὰ πετεθῶμεν ὅτι τὴν εἰδήσιν τῆς "Κλειῶς" π. χ. "Λέγεται ὅτι τῷ Γλάδωνι δὲν ἀπαρέσκει ἢ ἔνωσις τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος, θὰ ἐλάβανεν δὲ ἢ τὴν πρωτοβουλίαν, ἂν δὲν ἐφοβείτο τὰς κρυφὰς τῶν Συντηρητικῶν ἢ ὅτι "ὁ φιλελεύθερος Σολλογας τοῦ Λονδίνου, προεξάρχωντος τοῦ Λόρδου Ἀβέρδου, ὅπως ῥίξει τὴν ἰδέαν ταύτην." μεθιστήνευσαν τῷ Α. Ἐξοχωτάτῳ τῆς

γραφει την 12 'Απριλίου "λέγε
ται ότι η Κύπρος προσηνέχθη εις
την 'Ελλάδα", την δε τηλεγραφε
κως διαβιβασθεϊσαν εκφραση της
εὐγνωμοσύνης ἡμῶν ἐπὶ τῆ
πιτευσείῳ ταύτῃ οἰαθεῖσθε, ὅ
τι ἐσημαίνεν αἰτησιν ἐνώσεως αὐ
τόβουλου, καὶ ἐπὶ τὸ πείσμα
τοῦ σεβαστοῦ παντὶ Κυπρίῳ ὑ
πουργείου τῶν Φιλελευθέρων!

Τί ὃ ἂν εἴποι τις περὶ τοῦ ἐτέ
ρου φάσματος τῶν ἀνδρῶν πού
των—τῆς προπαγάνδας τῆς 'Ελ
ληνικῆς, ἣν ἐπλασαν ἀπὸ τῆς πρώ
της σιγῆς ἄμα ὡς ἡ τότε εὐγε
νῆς Ἀντιπολίτευσις ἐζήτησε λό
γον παρὶ τῶν δωροφορησάντων
τῇ ἀδελφῇ Κύπρῳ τοὺς βελτίστους
ἡμῖν τουτουσὶν ἀνδρας διὰ τὰς
ἀγχαρείας, τὰς χειροπέδας, τὸν
νόμον τῆς ἐξορίας κλπ. κλπ;

'Αλλὰ, Ἐξοχώτατε, ὅταν ἡ φο
ρὰ τῶν πραγμάτων ἠνάγκασε τέ
λος Ὑμᾶς νὰ ὁμολογήσητε ὅτι ὑ
πάρχει κἄτι τι κοινὸν μεταξὺ ἡ
μῶν ἐ τῶν κατοίκων τοῦ Ἑλλη
νικοῦ βασιλείου (γλώσσα ἐ θρη
σκεία), ὅταν ἐπὶ φορὰ τῶν πραγ
μάτων ἠνάγκασεν Ὑμᾶς προσέτι
νὰ ἐκσομίσητε τὴν ἰδέαν ὅτι συμ
παθεῖτε εἰς τὰ αἰσθήματα ἡμῶν,
ὅταν ὡς ἐκ περισσοῦ [ἐντελῶς ἐκ
περισσοῦ, βεβαιώθητε] μᾶς πλη
ροφορῆτε ὅτι ἐ ὁ ἀγγλικὸς λαὸς
συμπαθεῖ "πρὸς τοὺς ἀνὰ πᾶσαν
τὴν γῆν ἐισπαρμένους Ἀγγλο
Σάξωνας" ἐ εὐρίσκητε φυσικῶτα
τον τὸ πρᾶγμα, ὅταν εὐρίσκητε
ἐπίσης φυσικωτάτην τὴν συμπά
θειαν τοῦ ἀγγλ. λαοῦ, ἣν ἐξεδή
λωσεν ἐπὶ τῇ συμφορᾷ τῶν ἀδελ
φῶν του Ἀμερικανῶν, διὰ τὴ δυσχυ
ρίσθητε, ἀξιοῦντες ἐ νὰ πισεν
θῆτε, ὅτι διὰ νὰ ὑπάρχωσι ἐ παρ
ἡμῖν αὐτοὶ οὗτοι οἱ ὄεσμοί, οὓς
ἐμπνέει ἡ καιότης τῆς θρησκείας,
τῆς γλώσσης, τῶν ἠθῶν ἐ ἐθίμων,
ἐχρειάζοντο προπαγάνει ἐ τα
ραχῶν ἡγέται; "Ὅταν τὸ φυσικὸν
τοῦτο αἰσθημὶ δὲν ἠδύνῃθησαν
νὰ ψυχρᾶνωσι τόσοι λυσσαλέοι
πόλειοι ἐ Οὐασιγκετῶνες ἐ Ἄλα
βάμαι παρ' ἄλλῃ τινὶ ἔθνει [τῆ
'Ὑμετέρῳ], διὰ τὴ ἐφαντάσθητε ὅτι
ἐχρειάζοντο προπαγάνει διὰ νὰ
δημιουργήσωσιν αὐτὸ [τὸ "φυσι
κὸν" αἰσθημα παρ' ἡμῖν, παρ' οἷς,
ἀντὶ προηγουμένων ἐχθρικῶτά
των, ὑπάρχουσι βοήθειαι γενναί
όταται σχετικῶς πρὸς τὰ μέσα τοῦ
'Ελλ. βασιλείου ἐν ἡμέραις πονη
ραῖς πολὲ πρὸ τῆς καθόδου Ὑμῶν,
ἐ οὐδὲν, ἀπολύτως οὐδὲν, ἐχθρι
κὸν προηγουμένον ὑπῆρξεν ἀπὸ

τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους με
χρι σήμερον;

(ἔπεται συνέχεια)

NICOSIA 5—11—81

Dear Sir,

I take the liberty of addressing
to you a few lines, hoping that you
will be kind enough to insert them
in your newspaper. I think they
will draw the general attention,
because the things about which I
am going to speak interest, more
or less, every body.

Sometime ago His Lordship the
Archbishop of Cyprus, had commu
nicated to His Excellency the High
Commissioner, that fever made ter
rible ravages in Kythrea, and that
it would be advisable to send there
a Government physician, to attend
the poor who could not afford to
bring a physician from Nicosia.

His Excellency had the kindness
to send a physician to Kythrea,
but with what orders the doctor
was sent, we do not know. We have
only learnt that the physician went
to Kythrea and stopped near Hairabet
Effendi's house. That he asked to
see the poor suffering people. That
when they came the doctor asked
from what parish they were. And
that his only attendance consisted
in taking down the name of the
parish of the patients. Having done
this, he went to the parish of Saint
Andronikos and asked to see those
of the patients who were poor;
but when he asked the name of
their parish and learnt that it was
the parish of Saint. Andronikos,
he said that he had already seen
the patients of that parish, and
that he could not see them again.
Having mounted again, he went
to Harlakiotissa, and asked to see
the poor patients of that parish.
He was conducted to the house of
a poor suffering fellow, but when
he went into the house, the first
thing he looked at were the walls
of the room and not the patient.
Then tuning to some people who
went with him, told them, through
his interpreter, that he had orders
to attend those patients only, whose
moveable and immoveable property
was under ten copper piastres!
As there were none who had not
something worth more than ten
copper piastres, the physician
returned to Nicosia and left the
patients as they were. These facts
we have learnt from different peo
ple, and we believe them to be
true. Should it not be so, we should
be glad to be informed of that.

On the 3rd instant at 4 o' clock
p. m. His Excellency the High
Commissioner held a reception at
the Konak. The reception was not
a splendid one the Hellenes having
stood aloof even from the Konak.
In the large square before the Ko
nak there were some Turks, and
here and there some Turkish
women. If we except the few Hel
lenes peasants, who chanced to be
there, having come to sell some
locusts eggs, and three or four
young Hellenic Gentlemen, there
were no Hellenes at all. As we
noticed only four Cypriot Hellenic
Gentlemen visited His Excellency
and these four had their reasons
of so doing, as some people told

me. One of them is a shoemaker
to His Excellency the High Com
missioner, another an hotel keeper
and the other two contractors and
proprietors of the diligence run
ning between Nicosia and Larnaca.
We have been informed that the
Hellenes Cypriots did not go to
the reception in order to show their
dissatisfaction. We hope that His
Excellency will be persuaded, that
public opinion is against him, and
that the dissatisfaction is not parti
al but general. And we think that
it would be much more pleasant
for him, if he would inquire into
the grievances of the people, and
bring a remedy to them. Her Most
Gracious Majesty the Queen Her
self would feel very miserable, if
Her British subjects were dissatis
fied with Her.

We hear that a certain inferior
clerk to the Government, a man of
the name of Ongley, has said that
if it were in his power, he would
hang all the Cypriot Hellenes for
not having visited the High Com
missioner. Of course, we do not
pay any attention to the insipid
words of such idiots, but we think
a government clerk ought to be
more discreet in his words, and
not to express such foolish ideas
which though considered ridicu
lous by every reasonable man
might make some people think that
these ideas come from High Offi
cials, and in such a case a hatred
might spring up against all Go
vernment Officials.

I have the honor to be

Your obedient servant
Veridions.

To the Editor of "Alethia"
Limassol.

P. S. We hear from Kerynia that
Mrs Scott. Stevenson, the Commis
sioner's wife beat a prisoner so se
verely that the man swooned.
We should be much obliged if
some one would inform us whe
ther there is a prison regulation,
allowing the Commissioner's wife
to beat the prisoners, and if not,
to what punishment are liable those
who commit such misdemeanour.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Διὰ τοῦ παρελθόντος ἀμροπλ. ἀ
φίκετο ἐν ταῦθα ἐξ Ἀγγλίας ὁ κ. Gar
field, ὑπάλληλος ἐν τῆ ὑπουρ
γείῳ τῶν Ἀποικῶν, ὅστις μετέβη
ἀμέσως εἰς Λευκωσίαν ἀγνοοῦμεν
ὅποιος ὁ σκοπὸς τῆς εἰς Κύπρον
ἀφίξεως τοῦ ὑπουργικοῦ ταύτου
ὑπαλλήλου.

Τὴν νύκτα τοῦ παρελθόντος Σαβ
βάτου ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἔβρεχεν
ἐν τοῖς μέρεσιν ἡμῶν, ἐπὶ δὲ τοῦ
'Ὀλύμπου κατέπεσον οὐκ ὀλίγα
χιόνες, αἰτινες ἐ ἐκώλυσαν τὴν
ἐξακολούθησιν τῶν βροχῶν, λίαν
ἀναγκαίαν διὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην.

Κατ' αὐτὰς παρουσιάζονται
πρὸς τὸν Μ. Ἀρμοσὴν οἱ πρόε
δροὶ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ
τῶν διαφόρων μερῶν τῆς νήσου
'Ἀρχιερεῖς ἐ λοιποὶ ἀπεσταλμένοι,

μέλλοντες νὰ παραστήσωσι τῇ Α.
'Εξ τὰς αἰτήσεις τοῦ λαοῦ ἐ τὰ
μέσα τῆς θεραπείας τῶν κακῶς ἐ
χόντων. Οἱ ἀπεσταλμένοι οὗτοι,
φέροντες παγκύπριον χαρα
κτῆρα, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θέλου
σιν ἀναγνωρισθῆ ὑπὸ τῆς Α. 'Εξ.

Μετὰφρασις τῆς ἐν τῆ ἡγουμένη φύλ
λῳ δημοσιευθείσης ἀγγλικῆς ἐπιστολῆς.
How far your eyes may pierce I cannot tell
Striving to better off we mar what is well.
SHAKESPEARE.

Φίλτατε Κύριε,
'Επιθυμῶν νὰ σᾶς διαφωτίσω ἐπὶ
τινων ἀντικειμένων, σᾶς ἀπευθύω τὴν ἐπι
στολὴν ταύτην, ἵνα σᾶς δείξω πόσον σφάλ
λετε ἐξακολουθοῦντες νὰ μᾶς ζαλιζήτε
μὲ τὰ παράπονά σας ἐναντίον τῶν ἰσανῶν
ἐ καλῶν Κυριῶν, οἵτινες σᾶς διοικοῦσι
ἐ ἐναντίον τῆς παρούσης καταστάσεως
τῶν πραγμάτων. Βεβαίως, δὲν δὰ σᾶς δια
ψεύσω (παρατηρήσατε τὰς εὐγενεῖς ἐκ
φράσεις μου, Κύριε, ἐ μιμηθῆτε αὐτὰς
ἐὰν δύνασθε) καθ' ὅλα, διότι δὲν ἔχω τὸν
ἀναγκαῖον καιρὸν ὅπως κάμω τοῦτο.

Καλὰ λοιπὸν, ἄς ἀρχίσω ἀπὸ ἐν
τῶν σπουδαιότερων σας παραπόνων [ὅπως
σᾶς ἀρέσκει νὰ τὰ ὀνομάζητε]. Λέγετε ὅτι
τὰ μέλη σας ἐν τῆ Νομοθετικῇ Συμφο
λίῳ δὲν ἔχουσι καθόλου δικαίωματα. Πα
ρατηρήσατε, Κύριε, τοῦτο εἶναι ἁκατη
ραμένον ψεῦδος. [Τοῦτο εἶναι ἐκφρασις
τοῦ συρμοῦ τὴν ὅποιαν οἱ Ἀγγλοὶ μετα
χειρίζονται ἐν Κύπρῳ]. Δὲν ἔχουσι τὰ
ἐντόπια μέλη σας τὸ δικαίωμα νὰ κάθη
ται ἐν τῇ Συμβουλίῳ; Καλὰ, ἐ πὶ περισ
σότερον θέλουσι; Βεβαίως οὐδὲν. Τοῦτο
εἶναι ἀρκετώτατον. Καὶ ὅμως ἔχουσι πολ
λὰ ἄλλα δικαίωματα. π. χ. ἔχουσι τὸ
δικαίωμα τῆς ψηφοφορίας. Ἀλλὰ θὰ εἰ
πῆτε ὅτι ἔχουσι πάντοτε τὴν μειονοψηφί
αν, (διότι τὰ ἐπὶ τῆμα μέλη τοῦ Συμβουλίου
εἶναι πολυαριθμότερα) ἐ ὅτι δὲν δύναται
νὰ ἐμποδίσωσι τοὺς ἐπιζημίους τῆ τό
πῳ νόμους. Καὶ τί γνωρίζουσι περὶ νό
μων; Γνωρίζουσι περισσότερον ἀπὸ τοὺς
'Αγγλοὺς ἀξιωματικοὺς οἱ ὅποιοι ἐσπού
δασαν εἰς τὰς κρατικὰς σχολὰς τῆς
'Αγγλίας; Λέγετε ἐπίσης ὅτι ἔπρεπε νὰ
ἔχωσι τὸ δικαίωμα νὰ προτείνωσι νόμους.
ἄστία ἰδέα τῆ ὄντι! Ἀλλὰ, φίλτατέ μοι
Κύριε, ἐὰν ἠδύνατό ποτε νὰ ἔχωσι τὴν
πλειονοψηφίαν ἐ ἐὰν ἔχον τὸ δικαίωμα
νὰ προτείνωσι νόμους, τί θὰ ἐγένοντο οἱ
μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως;

Δὲν ἠδύνατο νὰ εἰπωσιν ὅτι ὁ Ἀρμο
στῆς λαμβάνει πολλὰ κατ' ἔτος; Καὶ πό
σα λαμβάνει; Μόνον £ 5000 κατ' ἔτος,
ἀκριβῶς ὅσα λαμβάνει ὁ πρωθυπουργὸς
τῆς Ἀγγλίας, ἐ μικρὸν ποσὸν, £ 1200
κατ' ἔτος διὰ:.....λημονῶ τῶρα διὰ τί,
ἀλλὰ βεβαίως διὰ πολὺ καλὸν σκοπὸν.
'Υποδείτω διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ νοσοκομεία
κτλ.

Δὲν ἠδύνατο νὰ εἰπωσιν ὅτι πολλὰ
χρήματα ἀπαταλῶνται ματαίως διὰ τοὺς
μηχανικοὺς, οἱ ὅποιοι ἐκτελεῖ τὰς δημό
σια ἔργα; π. χ. τὸ.....δὲν ἀφθμοῖμα
ἀκριβῶς τί ἔκαμαν, ἀλλὰ βεβαίως ἔκα
μαν πολλὰ πράγματα.

